

N:o 29.

Ank. till Riksd. Kansli d. 4 April 1870, kl. 2 e. m.

Betänkande, i anledning af återremiss af Lag-Utskottets Utlåtande N:o 11, angående ändring i Kongl. Förordningen om egors fredande mot skada af annans hemdjur och om stängselskyldighet den 21 December 1857.

Genom ifrågavarande Utlåtande, som begge Kamrarne till Lag-Utskottet återremitterat, hade Utskottet föreslagit en underdånig anhållan hos Kongl. Maj:t, att 37 § i ofvanberörda Kongl. Förordning måtte erhålla följande tillägg: »Der, till följd af ortförhållanden eller andra omständigheter, det finnes lämpligt att stängselskyldigheten för särskildt landstingsområde ordnas efter andra grunder, än de här ofvan i allmänhet bestämda, vare Kongl. Maj:t förbehållet att, på framställning af vederbörande landsting, derom förordna.»

Enligt den diskussion i ämnet, som hos Kamrarne egt rum, har såsom skäl för återremissen hufvudsakligen blifvit anfördt, att tillfälle borde beredas äfven olika delar af ett och samma landstingsområde att erhålla särskilda egofredslagar, enär vissa landstingsområden vore så stora och utgjordes, med hänseende till natur- och kulturförhållanden, af så skilda delar, att hvad som borde gälla för en del af området icke lämpligen kunde tillämpas i en annan; att 1857 års förordning vore baserad på två, hvarandra motsatta grundåsigter, i det att denna författning dels uttalar den grundsats, att det skall åligga hvar och en, som hemdjur eger, att om dem hålla sådan vård, att de icke olofligen inkomma på annans egor, och dels tillämpar den princip, enligt hvilken stängselvitsord, utom i vissa uppgifna undantagsfall, eger rum; att den förra af dessa principer vore af civilrätts natur, men principen om stängselvitsord deremot af rent ekonomisk beskaffenhet, vid hvilket förhål-

lande och då Riksdagen ej kunde eller borde afhända sig sin grundlagsenliga rätt att gemensamt med Konungen lagstifta inom civilrättens område, det vore angeläget att ifrågakomma stadgande erhöles en lydelse, som ej kunde tolkas derhän, att Kongl. Maj:t skulle ega att ändra äfven de civilrättsliga bestämmelserna i den nu gällande förordningen; samt att det syntes ej vara rätt lämpligt att, på sätt Utskottet i sitt förra Utlåtande föreslagit, införa detta stadgande såsom ett tillägg till förordningens 37 §, som endast innehåller föreskrifter om tiden, då förordningen skulle träda i kraft, samt om upphörande af förut gällande vitesförbud.

Återremissen synes hafva skett i syftemål att ett förslag måtte framläggas, öfverensstämmande med de inom Kamrarne sålunda uttalade åsigter, hvilka mindre i sjelfva saken, utan fastheldre endast i fråga om formen afvika från Utskottets förra förslag; och får Utskottet alltså, med föranledande af återremissen, hemställa,

att Riksdagen ville hos Kongl. Maj:t i underdånighet anhålla om utfärdande af en författning, hvarigenom såsom tillägg till Kongl. Förordningen om egors fredande mot skada af annans hemdjur samt om stängselskyldighet den 21 December 1857 förordnas, att der, till följd af ortförhållanden eller andra omständigheter, det finnes lämpligt, att det i nämnda Kongl. Förordning stadgade stängselvitsord inom särskildt landstingsområde upphäfves eller inskränkes, Kongl. Maj:t förbehålles att, på framställning af vederbörande landsting, derom förordna.

Stockholm den 4 April 1870.

På Utskottets vägnar:

Eric Sparre.

Reservation:

af Herr *Bergström*, som åberopat, hvad han anført vid frågans behandling i Andra Kammaren.

Herr Grefve *Mörner* har begärt få antecknadt, det han ej öfvervarit ärendets behandling hos Utskottet.
